

[Else Zeuthen.]

Hansen — er det, som jeg sagde før, en bebudelse af, at venstre og de konservative ønsker at fortsætte kampen for den 40 mill. kr.s forhøjelse af sygekassekontingenterne.

Jeg vil gerne sige et par ord om lægernes stilling. Man kan ikke undgå at få det indtryk, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen med en vis forventning ser hen til, at lægerne skulle nægte at indgå på overenskomster med sygekasser. Som jeg sagde ved anden behandling, er der intet i det foreliggende lovforslag, der ændrer ved lægernes hidtidige grundlag for at afslutte overenskomst med sygekasserne, og dette faktum er yderligere blevet understreget ved ændringsforslag nr. 4, som vi lige har vedtaget, en ændring, der styrker fortsættelseskasserens stilling. Jeg kan dårlig tænke mig — og det vil jeg gerne sige så stærkt som muligt — at en så højt kvalificeret, så ansvarsbevidst stand, et så nødvendigt og agtet led i vort danske samfund, på det foreliggende grundlag skulle tage et så yderliggående skridt som at nægte at gå ind på overenskomst med sygekasserne. Og da man nu fra anden side også har talt om en deputation fra sygekasserne, der fik foretræde på det sidste udvalgs møde, vi havde, vil jeg gerne henvise til, hvad sygekassernes landsformand, hr. Friis Olsen, sagde, nemlig at det også var hans overbevisning, at der i lovforslaget intet var, der ændrede grundlaget for lægerne.

Det forekommer mig helt urimeligt, at man mener at kunne bringe grundlovens § 73 i anvendelse her. Jeg er i det hele taget overordentlig forbløffet over, at man overhovedet kan tale om ekspropriation i dette tilfælde.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det, det ærede medlem hr. Mørk sagde om alle de store fremskridt, denne lov vil bringe. Vi ser med stor tilfredshed hen til, at lovforslaget bliver vedtaget; det rummer store forbedringer i sammenligning med den nugældende ordning, først og fremmest ved at åbne adgang for hele befolkningen til en virkelig dækkende sygeforsikring for en rimelig betaling uden hensyn til formue, alder eller helbred; endvidere ved at lovgive om en rimelig sygelønsordning for arbejdere og lægge rammerne for en tilsvarende frivillig sygelønsordning for grupper, der ikke er

dækket i sygdomstilfælde. Jeg anser denne lov — og jeg er mig bevidst at have hele min gruppe bag mig — for et stort socialt fremskridt, som det radikale venstre er tilfreds med at kunne medvirke til at gennemføre.

Ayoë Herbøl: Jeg tror, ja, jeg er faktisk overbevist om, at det, vi her står over for at gennemføre, når al den blæst og al den agitation, der har været i pressen, har lagt sig, vil vise sig at være en overordentlig udmærket lovgivning, som ethvert medlem af den offentlige sygeforsikring kan være tjent med.

Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til alle de goder, som nu vil komme til at stå åbne for medlemmerne af den offentlige sygeforsikring; de ærede medlemmer hr. Mørk og fru Else Zeuthen er gået i detaljer, og jeg skal ikke gentage, hvad de har sagt. Også jeg anser loven for en absolut forbedring af vor offentlige sygeforsikring.

Jeg vil tilslutte mig de bemærkninger, det ærede medlem hr. Mørk gjorde om den henvendelse, vi har fået fra kiropaktorerne; der må findes en løsning, således at de kan opnå autorisation.

Sygekassegrænsen er i så mange år blevet kritiseret, men nu opbygger man en enhedsordning, hvorved sygekassegrænsen reduceres til at være en kontingentgrænse. Det er linjen fra før 1929, der er taget op, således som den højtærede socialminister udtrykte det ved anden behandling. Da loven om de anerkendte sygekasser i 1929 ændredes, beklagede venstres ordfører sig over, at man viste afdelingerne for de bemidlede inden for de anerkendte sygekasser en kold skulder og sagde, at de ville være dømt til døden, dersom forslaget blev vedtaget. Man kunne derfor nok have ventet, at venstre denne gang kunne tilslutte sig dette lovforslag, der genopliver afdelingerne for bemidlede.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen talte om, at denne ordning er udtryk for en socialisering; mente det ærede medlem også dette om den tidligere enhedsordning, for det er jo faktisk det samme, vi gennemfører nu? Det ærede medlem understregede, at lægernes synspunkter gjorde stærkt indtryk på ham i udvalget; også sygekassernes synspunkter burde have gjort indtryk, for det blev stærkt understreget, at der skulle være mulighed for, at man kunne opnå overens-